

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות ב"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעזעכני"א - בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

והיה בעצי שתיל על פלגי מים

פרשת כי תצא

כיתה ה' (א-ב)

הר"ר משה יוחנן קליין הי"ו
הר"ר שמואל אלטער בנעט הי"ו

חידו"ת לפרשת כי תצא

נתינה ומתנה, כדכתיב (תהלים לז, לב)
צופה וגוי' ה' לא יעזבנו.

(ייטב לב)

**כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו
ה' אלהיך בידך.**

הנה כולם פירשו שפרשה זו מדברת
במלחמת היצר, והכלל הוא
במלחמת היצר, כמו שאיתא בספר
חובת הלבבות (שער יחוד המעשה, ה)
שאינו דומה לשאר מלחמות עם
שונא, שבשאר מלחמות אם ינצחו
פעם אחת פעמיים, לא יבוא עוד
הפעם, שכבר ירא לנפשו אחר שראה
שהתגבר עליו שתי פעמים, לא כן
הוא היצר הרע, שתמיד הוא אורב
על האדם ללכדו, אפילו אם נצחו
כבר אלף פעמים, ותמיד צריך
ללחום עמו בלי הפסק, ועל כן אמר
הכתוב "כי תצא" למלחמה, ולא

**כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו
ה' אלהיך בידך.**

לכאורה "וימסרנו" הוי ליה למימר
מה זה לשון "נתינה", ונראה לומר
על פי מה ששמעתי ממו"ז זללה"ה
שפירש מאמרם ז"ל (מגילה ו:): יגעתי
ומצאתי תאמין, דב' אלו סותרים
אהדדי דמציאה בא בהיסח הדעת
ולא ביגיעה, אבל הענין דאם האדם
מייגע עצמו בתורה בעיון רב, אם
שלפעמים יעלה חרס בידו, שוב
אחרי זה יבין וישכיל המצאה
נפלאה, והוא מתת אלוקים בקרבו,
וזה שאמר "יגעתי" ואחר זה
"מצאתי" בהיסח הדעת "תאמין",
עכ"ד. וכן הענין נגד היצר הרע אמר
הכתוב "כי תצא למלחמה על
אויביך", אם שתעלה חרס בידך,
שוב אחר שתעשה את שלך, אז
"ונתנו ה' אלקיך בידך" בבחינת

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייחסות ב"ס מרן רבינו הקוה"ט זיעעב"א - בנשיאות ב"ס מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

לרמז שהבכור נוטל פי שנים, ואם
הי' כתוב מלא לא הי' נרמז
בהאותיות דהו' אינו כפולה.

(באר מים חיים)

לא תחרוש בשור ובחמור יחדו.

יש לומר כי ידוע ש"יוסף" הצדיק
נקרא "שור" (ב"ר עה, יב) ו"חמור"
רומז על "משיח בן דוד" (שם שם ז),
כאמור (זכריה ט, ט) עני ורוכב על
החמור, וזהו "לא תחרוש", פירוש
לשון "שתיקו" (כמו (שמות יד יד) ואתם
תחרישון) שצריך שלא ישתוק
מלהתפלל ולעשות מעשים טובים,
"בשור" רומז למשיח בן יוסף,
"ובחמור" רומז למשיח בן דוד,
וכאמור להתפלל שיבואו במהרה
השני משיחין, משיח בן יוסף, ומשיח
בן דוד, במהרה בימינו, אמן.

(מאור ושמש)

אמר כי תלחם, מפני שתמיד יהיה
בעיניך כאילו אתה יוצא למלחמה,
ולזה אמר שני פעמים "ונתנו ה'
אלהיך בידך ושבית שביו", שאפילו
אם פעם אחת נתנו ה' אלהיך בידך,
אף על פי כן "ושבית שביו", תראה
לשבות ממנו עוד הפעם בלי
הפסק, ורק לבסוף ירחם השי"ת
בידך לגמרי.

(דברי יואל)

איתא בקדמונים וז"ל: "בכר חסר
על כן דינו פי שנים". והוא פלא
דאדרבה חסר משמע שמקבל פחות,
וי"ל דאותיות ב' כ' ר' הם כפולות
מהאותיות שלפניהם, ב' כפולה מא',
כ' כפולה מ', ר' כפולה מק', אבל
שאר האותיות וגם הו' בתוכם אינם
כפולות מהאותיות שלפניהם, וז"ש
הקדמונים כיון דכתיב בכר חסר בא

